

αντράλα

αντράλα, η, ουσ. [;], η ζαλάδα: «ξαφνικά, εκεί που περπατούσα, ένιωσα μια αντράλα κι έκατσα μέχρι να συνέλθω».

- έπαθα αντράλα, βλ. λ. μου 'ρθε αντράλα.

- μου 'ρθε αντράλα, ένιωσα ζαλάδα από έντονη ψυχική ταραχή, συγχύστηκα πολύ: «μόλις τον είδα να κακομεταχειρίζεται γέρο άνθρωπο, μου 'ρθε αντράλα και τον πλάκωσα στο ξύλο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας